

OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 13.01.2023

Saksnr: 22-170884MED-TOSL/07

Rettsens leder: Tingrettsdommer Torstein Hellesnes

Meddommere:

Camilla Svendsen
Jon Warland

Påtalemyndigheten

Julie Charlotte Aaheim

mot

██████████

Advokat Heidi Ysen

DOM

■■■■■■■■■■ er født ■■■■■■ 1999 og bor i Oslo.

Ved tiltalebeslutning utferdiget av statsadvokatene i Oslo 22.11.2022 er han satt under tiltale ved Oslo tingrett for overtredelse av

I Straffeloven § 280

for uaktsomt å ha voldt betydelig skade på en annens kropp eller helse.

Grunnlag:

Fredag 15. juli 2022 ca kl. 17.00 i Helgesens gate i Oslo, som fører av personbil med kjennemerke ■■■■■■, kjørte han ut i krysset Markveien og Helgesens gate uten å overholde vikeplikten overfor ■■■■■■ som kom syklende ned Markveien fra høyre i krysset, slik at ■■■■■■ traff bilen og derunder slo hodet mot panseret på denne. Som følge av sammenstøtet fikk ■■■■■■ hjernerystelse, og har vært helt sykmeldt med hodeskade fra hendelsen og iallfall til slutten av november 2022.

II Vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3

for å ha overtrådt bestemmelsen om at enhver skal ferdes hensynsfullt og være aktpågivende og varsom så det ikke kan oppstå fare eller voldes skade.

Grunnlag:

Til tid og på sted som nevnt under post I, førte han den der nevnte personbil og forholdt seg som der beskrevet.

Hovedforhandling ble holdt 05.01.2023. Tiltalte møtte og erkjente seg skyldig etter tiltalebeslutningen.

Retten mottok forklaring fra tre vitner, og det ble foretatt slik dokumentasjon som fremgår av rettsboken.

Aktor la ned påstand om at tiltalte dømmes i samsvar med tiltalebeslutningen til fengsel i 18 dager. Videre la aktor ned påstand om at tiltalte idømmes tap av føreretten samt saksomkostninger fastsatt etter rettens skjønn.

Bistandsadvokaten nedla påstand om at tiltalte tilpliktet å betale erstatning samt oppreisning til fornærmede.

Forsvarer la ned påstand om at tiltalte anses på mildeste måte og frifinnes for oppreisningskravet.

Rettenns vurdering.

Skyldspørsmålet.

Retten legger til grunn at tiltalte, som er 23 år gammel og hadde innehatt førerkort i 3 år og aldri tidligere vært innblandet i trafikkuhell og heller ikke pådratt seg straffereaksjoner for sin kjøring, fredag 15. juli 2022 rundt kl. 17.00 kom kjørende i vestlig retning langs Helgesens gate på Grunerløkka i Oslo på vei til sin bopel. Han kjørte en bil lånt fra sin far. Det er ikke opplyst om tekniske feil ved bilen, og tiltalte hadde ikke nedsatt kjøreferdighet grunnet sykdom eller påvirkning. Det var tørr veibane og solskinn. Solen må ut fra tidspunktet på dagen ha stått i vest, hvilket også bekreftes av de skygger som vises på den fremlagte video, jf. nedenfor. Retten legger derfor til grunn at tiltalte i den retning som har vært avgjørende - mot nord - ikke kan ha vært blendet av solen. Fartsgrensen på strekket var 30 km/t, og retten kan ikke legge til grunn at tiltalte under kjøringen overskred denne.

Under kjøreturen nådde tiltalte Markveien, som krysser Helgesens gate i omtrent 90 graders vinkel. Ovenfor (nord for) krysset med Helgesens gate går Markveien i et rett strekk og i en slak nedoverbakke, og en bilfører som krysser Markveien i vestlig retning vil ha fri sikt oppover Markveien idet bygningen som ligger i kryssets nordøstlige hjørne er passert - dette dersom sikten ikke avskjæres av eventuelle større kjøretøy på vei nordover Markveien etter krysning av Helgesens gate. Slike kjøretøy synes imidlertid ikke å ha vært til stede i situasjonen.

Idet tiltalte var i ferd med å krysse Markveien var [REDACTED] på vei nedover denne, med andre ord i sørlig retning, på sin sykkel. [REDACTED] befant seg relativt langt ute i sitt kjørefelt, dog uten å ligge over en tenkt midtlinje. Den farten som [REDACTED] holdt på sykkelen er vanskelig på fastslå. Han har selv anslått farten til 15-20 km/t. Den videoen som er fremlagt gir et dårlig grunnlag for å fastslå farten på et kjøretøy som kommer rett mot kamera. Retten bemerker imidlertid at det var snakk om en sykkel med stort fartspotensiale, og veien hellet som nevnt svakt nedover. Manglende avvergereaksjoner i form av unnamanøver (det var tilstrekkelig med plass i veibanen foran eller bak bilen til å passere denne etter at bilen hadde stoppet) eller tilstrekkelig oppbremsing åpner i hvert fall for at [REDACTED] kan ha holdt en fart over den av ham selv antatte, dog kan begrenset reaksjon fra [REDACTED] side skyldes at han hadde oppmerksomheten rettet hovedsakelig mot høyre eller rett frem idet han hadde vikeplikt for kjøretøyer som befant seg i Helgesens gate i østgående retning og også for eventuelle gående kryssende Markveien i gangfelt på begge sider av krysset mot Helgesens gate.

Tiltalte har opplyst at han før han krysset Markveien satte ned farten og kjørte sakte inn i krysset. Selve innkjøringen fremgår ikke av videoen, men farten idet bilen kommer til syne viser klart en fart langt under de på strekket generelt tillatte 30 km/t. Bremselengden ned til stillestående var også kort og tyder på en begrenset fart.

Tiltalte har videre opplyst at han på rundt 10 meters avstand plutselig oppdaget en syklist som kom inn fra høyre. Han bremsset kraftig ned, og videoen viser også at bilen sto stille idet ■■■■■ nådde krysningspunktet. Bilen ble imidlertid stående omtrent midt i krysset og med fronten inne i ■■■■■s kjørefelt. ■■■■■ på sin side klarte ikke å bremse tilstrekkelig ned eller vike unna, hvorpå sykkelens forhjul traff siden av tiltaltes bil på høyde med dennes høyre forhjul. ■■■■■ ble slengt opp på panseret, men rullet deretter ned igjen på samme side. Han ble et øyeblikk liggende på bakken, men kom seg på beina igjen. Tiltalte var da kommet ut av bilen og bort til ■■■■■. ■■■■■ opplyste seg ikke særlig skadet, men tiltalte overtalte ham til å bli med til legevakten. Tiltalte kjørte deretter ■■■■■ dit og fikk også sykkelen med i bilen. Etter noe venting ble ■■■■■ undersøkt. Legen fant ingen skader av betydning. ■■■■■ ble dimittert, hvorpå tiltalte kjørte ■■■■■ hjem til hans bopel.

Utpå kvelden/neste dag merket imidlertid ■■■■■ tilstanden forverret. Han ble på ny undersøkt av lege, som konstaterte sannsynlig hjernerystelse. Dette har siden vært diagnosen. Retten har stilt seg noe spørrende idet retten på videoen som ble fremvist ikke har vært istand til å se noen kontakt mellom ■■■■■s hjelm/hode og bilen. Skaden kan imidlertid ha oppstått idet ■■■■■ rullet ned fra bilpanseret, idet hodet da kan ha møtt asfalten (på videoen skjuler bilen dette fallet.) Uansett legger retten diagnosen hjernerystelse til grunn.

Hjernerystelsen har vist seg å ha fått langvarige konsekvenser for ■■■■■. Han har gått sykmeldt fra ulykkestidspunktet og så langt retten forstår det frem til i dag, og også måttet utsette videre studier. Han har videre hatt en betydelig innskrenket alminnelig livsførsel og livsglede, og en tidligere aktiv livsutfoldelse er blitt preget av passivitet. Tilstandens varighet anses fortsatt som uvis, men retten ser ingen grunn til at denne ikke etter hvert vil bedres.

Bevisbedømmelsen så langt er fortløpende beskrevet. Men retten har hatt som basis tiltaltes forklaring samt ■■■■■s forklaring så langt han i lys av traumet har vært istand til å erindre hendelsesforløpet. Retten har videre hatt adskillig nytte av videoen tatt opp av vitnet ■■■■■, som kom kjørende Markveien i nordlig retning og fanget opp sammenstøtet på kameraet montert i bilen.

Retten ser det som sin største utfordring å klargjøre hvordan sammenstøtet kunne skje. Retten kan ikke se noe å bemerke omkring tiltaltes kjøreadferd inn mot krysset, og han synes også å ha hatt en moderat fart inn i dette. Sikten nordover inn i Markveien synes å ha vært uhindret over et langt stykke oppover, men han oppdaget allikevel ikke den sykkelen som kom nedover før avstanden mellom denne og bilen var rundt 10 meter. Det er intet som tyder på at tiltalte ikke var klar over sin vikeplikt for trafikk fra høyre eller på noen måte tok lett på denne, og retten kan ikke legge til grunn at han ikke før han krysset så oppover Markveien.

Retten finner følgende som den mest sannsynlige forklaring:

■■■■s sykkel var svart, tilsvarende hjelmen. Klærne var svarte eller grå. Sykkelen beveget seg over et gråsvart asfaltdekke, og den bebyggelsen som dannet bakgrunnen, sett fra tiltaltes posisjon, var stort sett grå. Ytterligere skapte solen utfra videoen et langsgående skyggefelt fra bygningene på vestsiden av Markveien, dekkende deler av ■■■■s kjørefelt. Ved innkjøring i krysset hadde tiltalte flere retninger å rette blikket: Det gikk et gangfelt på tvers av Helgesens gate på den andre siden av krysset, og en bilist bør også ta et blick til vestre selv om trafikk derfra vil ha vikeplikt. Således måtte det være tale om en tvunget splittet oppmerksomhet. Det var for så vidt intet i form av begrenset innsyn til Markveien m.v. som hindret tiltalte visuelt å oppdage ■■■■ på et tidligere tidspunkt. Den bekledding som ■■■■ var iført skilte ham imidlertid lite fra bakgrunnen, og det er et velkjent fenomen at fargekontraster til omgivelsene ikke bare oppdages men også registreres mentalt på et langt tidligere tidspunkt og på lengre avstander enn objekter som i liten grad skiller seg fra omgivelsene. Det er nettopp av denne grunn at mange syklistene ifører seg fargesterke, normalt gule eller gul/grønne, overdelene og gjerne fargesterke hjelmer - for på et tidlig tidspunkt å tiltrekke seg bilisters oppmerksomhet, spesielt i et tett trafikkbilde. Retten ser ingen mer nærliggende forklaring på at tiltalte ikke oppdaget at ■■■■ kom mot ham på et langt tidligere tidspunkt og legger dette til grunn.

Tiltalte er tiltalt etter straffeloven § 280 samt vegtrafikkloven § 31 første ledd jf. § 3. Hva angår de objektive sider vil retten bemerke:

Det kan riktignok hevdes at det var ■■■■ som kjørte inn i tiltaltes bil og ikke omvendt. Sammenstøtet hadde imidlertid sin årsak i at tiltalte hadde kjørt bilen frem til et punkt hvor bilen avskar ■■■■s kjøreretning. Dette innebærer et klart brudd med den vikeplikt som fremgår av trafikkreglene § 7 nr. 2, og tiltalte må da anses som den hovedsakelige volder av skaden.

En domfellelse etter straffeloven § 280 krever tilføyelse av «en betydelig skade.» Begrepet er definert nærmere i lovens § 11, hvorav begrepet « langvarig sykdom» fremstår som det her aktuelle. Etter rettspraksis skal en sykmelding overstigende 3 måneder inngå i begrepet. ■■■■ har vært sykmeldt i adskillig lengre tid enn dette, og retten trekker ut fra det beskrevne ikke i tvil nødvendigheten av en sykmelding av denne varighet. Tiltalte vil da ha overtrådt de objektive sider av straffeloven § 280.

Hva angår en overtredelse av vegtrafikkloven § 3, inngår den såkalte høyre-regelen i et system som tar sikte på å gjøre trafikkavviklingen smidig og også trygg, og vil være en regel som alle trafikanter forventes å innrette seg etter. En manglende etterlevelse av denne vil da nettopp være egnet til å skape en farefull situasjon, som herværende saksforhold fremstår som et eksempel på. Retten finner det ikke tvilsomt at tiltaltes kjøring her representerer en overtredelse av de objektive sider av vegtrafikkloven § 3.

Hva angår de subjektive sider, krever for domfellelse etter begge tiltaleposter en uaktsom opptreden fra tiltaltes side.

Retten har ovenfor ikke funnet grunnlag for å fastslå at tiltalte i det hele tatt ikke så til høyre oppover Markveien da han kjørte inn i krysset. Heller ikke at bilens fart var over det moderate da krysningen ble innledet. Som beskrevet ovenfor, finner retten som den mest sannsynlige årsaken til sammenstøtet at fornærmede og sykkelen skilte seg i så begrenset grad fra bakgrunnen at tiltalte ikke opptok synet av fornærmede i sin bevissthet før han rakk å stoppe bilen. En bilist med lang erfaring vil gjerne ha vært i tilsvarende situasjoner (forhåpentligvis uten skadefølge) tidligere. Tiltalte hadde hatt førerkort i noe over 3 år og hadde således begrenset erfaring. Det er allikevel rettens oppfatning at tiltalte burde ha innsett faren for at det i veibanen kunne befinne seg objekter som øyet ikke umiddelbart oppfattet, og som følge av denne mulighet burde ha redusert farten inn i krysset ytterligere. Etter rettens oppfatning bringer denne unnlattelse forholdet over grensen for det uaktsomme.

Tiltalte skal etter dette domfelles etter tiltalen.

Graden av skyld.

Spørsmålet vil ikke ha betydning for skyldspørsmålet idet det for de aktuelle lovbestemmelse som tiltalen oppfatter vil være tilstrekkelig å konstaterer såkalt simpel uaktsomhet. Graden av uaktsomhet vil imidlertid ha betydning for straffeutmålingen, og det vil være avgjørende for det sivile kravet om oppreisning.

Retten konstaterer at det årlig skjer et betydelig antall sammenstøt i trafikken – dette mellom biler, mellom biler og sykler og sykler imellom. Idet trafikkreglene regulerer de fleste sider av trafikanters adferd (så lenge de er trafikanter), vil et betydelig antall av disse sammenstøt ha som årsak brudd på en trafikkregel – dette fra den ene eller begge involvertes side. Å slutte at ethvert regelbrudd ledende til et sammenstøt er en følge av grov uaktsomhet vil, slik retten forstår begrepet, være en feiltolkning av dette. En feiltolkning vil det også være om enhver skade utover det ubetydelige skal være en følge av grov uaktsomhet. Skadeomfanget skal videre i prinsippet være uten betydning for spørsmålet om graden av skyld idet dette ofte vil være tilfeldig, eller spørsmål om flaks eller uflaks – mest for skadelidt, men også for skadevolder. Det som imidlertid bør veie tungt, er det potensiale for en mulig skade som følger av kjøreadferden. Dersom skadepotensialet er stort, skjerpes kravet til en innretning etter dette hos bilisten tilsvarende. Dog skal hensynstas at skadepotensialet ved møtet mellom en bil og såkalte «myke» trafikanter – gående og syklister – stort sett vil være stort i lys av kombinasjonen av bilens tyngde, fart og harde overflate og de myke trafikanters manglende beskyttelse mot dette. I lys av behovet for en noenlunde smidig trafikkavvikling kan ikke realistisk kreves en 100 prosent sikker kjøreadferd.

Retten finner omkring grensen for grov uaktsomhet veiledning i straffeloven § 23: «Uaktsomheten er grov dersom handlingen er svært klanderverdig og det er grunnlag for sterk bebreidelse.»

Sivilrettslig, da oftest aktuelt ved spørsmål om oppreisningserstatning, er i dom av Høyesterett – HR-2019-497-A – stilt krav om at handlingen skal markere et «markert avvik fra vanlig forsvarlig handlemåte.»

På denne basis ser retten som det naturlige objekt for karakteristikken grov uaktsomhet situasjoner hvor bilisten innså at hans videre ferd med bilen innebar en spesiell risiko, men allikevel valgte å fortsette ferden uten å innrette seg etter dette. Eksempelvis kan nevnes en fart som de aktuelle føreforhold ikke kunne forsvare, nedslitte dekk eller andre tekniske mangler ved bilen innvirkende på kjøresikkerheten, nedsatt kjøreevne grunnet rus eller medisinske avvik etc. Felles for disse situasjoner er et bevisst valg om å fortsette en risikofylt adferd, vitende om den risiko som forelå. Det er ikke denne situasjonen vi står overfor i vår sak idet intet av de elementer som er nevnt ovenfor var til stede. Man står derimot overfor en spontant oppstått situasjon idet tiltalte sannsynligvis ikke var klar over den begrensede synligheten et objekt med farger som i liten grad skiller seg fra bakgrunnen kan ha og ikke i det aktuelle krysset begrenset sin fart ytterligere. Retten har ovenfor konstatert uaktsomhet fra tiltaltes side, men det er etter rettens oppfatning en uaktsomhet liggende langt fra en grov uaktsomhet slik begrepet er forklart i det siterte ovenfor.

Straffutmålingen.

Basis for straffereaksjonen er en manglende etterlevelse av trafikkreglenes § 7 nr. 2, med andre ord en manglende overholdelse av vikeplikten. Etter forskrift om forenklet forelegg i vegtrafikksaker § 1 nr. 6 bokstav b skal en manglende etterlevelse av vikeplikt for trafikk fra høyre utløse en bot som da kjøringen fant sted skulle være på kr 7 250. Graden av uoppmerksomhet må ha ligget på omtrentlig det nivå som skal til for at sammenstøt mellom kjøretøy i det hele tatt skal kunne finne sted, og retten har ovenfor fastslått at man ligger langt unna det som kan karakteriseres som grov uaktsomhet. Dersom [REDACTED] hadde klart å bremse opp eller unngå foran eller bak tiltaltes bil (og saken dertil hadde blitt anmeldt og også etterforsket) ville en bot av nevnte størrelse ha blitt den sannsynlige straffereaksjonen.

Det oppsto imidlertid her en skade i form av en hjernerystelse som har vedvart over lang tid og som også i stor grad har redusert [REDACTED]s livsglede. Retten bemerker at det i trafikken oppstår langt større skader i form av død eller livsvarig invaliditet, men selvsagt også mindre i form av eksempelvis skrubbsår eller blåmerker. Det faktum at det oppsto en skade vil da etter rettens oppfatning være det eneste som tilsier en reaksjon avvikende fra det som eller ville ha fremstått som naturlig ut fra graden av uaktsomhet alene..

Som beskrevet ovenfor vil følgene – hvis følger – av en overtredelse av en trafikkregel ofte bero på tilfeldigheter, eller flaks eller uflaks. Det kan da hevdes gode grunner for at straffereaksjonen utelukkende skal baseres på den generelle risiko overtredelsen representerer og at et mer eller mindre tilfeldig resultat ikke skal hensynstas. Lov og oppfølgende rettspraksis har imidlertid hensyntatt også de konkrete skadefølgene, og retten plikter å etterfølge dette.

Retten legger da til grunn en utfra skadepotensialet ved et sammenstøt mellom en bil og en syklist middels skade som følge av en uaktsomhet som også må karakteriseres som middels.

Av nevnte rettspraksis har aktor spesielt trukket frem dom av Borgarting lagmannsrett – LB-2020-118487. Saken gjaldt et sammenstøt mellom bil og syklist hvor begge befant seg på samme vei men i motsatt retning av hverandre, og hvor bilisten i et veikryss skulle svinge til venstre og derfor fikk vikeplikt for syklisten men ikke overholdt denne. I dommen fremheves at syklisten var iført gul jakke og således skulle skille seg klart ut fra bakgrunnen og dette på lang avstand – dette i motsetning til vår sak, hvor retten har funnet manglende kontrast til bakgrunnen som den mest sannsynlige årsaken til at tiltalte ikke så [REDACTED] i tide. Lagmannsretten fant ingen annen naturlig forklaring enn det herværende rett tolker som et totalt fravær av oppmerksomhet fra bilistens side og karakteriserte forholdet som grovt uaktsomt. Herværende rett ville sannsynligvis ha kommet til samme slutning. I graden av uaktsomhet skiller således nevnte sak seg fra vår sak. Skadene som syklisten ble påført i nevnte sak var også klart mer alvorlige enn i vår sak idet det i tillegg til hjernerystelse oppsto ansiktsskader som krevde adskillig kirurgi og som sannsynligvis ville gi varig men i hvert fall av kosmetisk art. Straffen ble satt til fengsel i 18 dager.

Retten anser som nevnt forholdet i vår sak som klart mindre alvorlig. Straffereaksjonen bør da bli mildere. Retten hadde ikke funnet en bot, men da med et høyere beløp enn det som fremgår av forskriften om forenklet forelegg, unaturlig. En overtredelse av straffeloven § 280 har imidlertid fengsel som eneste alternativ, og en bøtereaksjon vil da være utelukket. Retten finner en straff på fengsel i 18 dager, som gjøres betinget med en prøvetid på 2 år, riktig. Retten bemerker at tiltalte i tillegg vil møte en håndfast reaksjon i det tap av førerretten som vil bli fastsatt nedenfor, og også kostnadene ved avleggelse av ny førerprøve som følger av tapet.

Tap av førerretten samt krav om avleggelse av ny førerprøve.

Aktor har med henvisning til tapsforskriften § 2-4 - retten antar at det siktes til leddets første setning idet et brudd på vikeplikten ikke alene hjemler tap av førerrett - påstått tiltalte fradømt førerretten for en periode av ett år og fire måneder.

Forståelsen av den nevnte bestemmelse har vært omdiskutert: Diskusjonen har stått om straffelovens definisjon av begrepet «betydelig skade,» gjort i lovens § 9, skal tilsvare samme begrep, anvendt i tapsforskriften § 2-4, og har sin rot i det i annet ledd anvendte begrep «betydelig skade med lengre tids invaliditet eller varig invaliditet.» Slik retten forstår de to presenterte lagmannsrettsdommer som omhandler temaet anser ikke lagmannsretten begrepene som synonyme. Lengre tids tap ble uansett resultatet, men da ut fra mer generelle betraktninger hvor graden av uaktsomhet samt skadens betydning var avgjørende momenter.

Den ene av lagmannsrettsdommene var den ovenfor omtalte dom LB-2020-118487. Så vel grovheten i bilførerens handling som i skadens omfang er av retten ovenfor ansett som mer alvorlig enn tilfellet er i vår sak. Tapstiden i nevnte sak ble satt til ett år og fire måneder, tapstiden bør settes kortere i vår sak. Retten finner en tapstid på ett år riktig.

Etter tapsforskriften § 8-3 plikter tiltalte å avlegge full ny førerprøve før førerretten kan gjenerverves.

Erstatning/oppreisning.

Bistandsadvokaten har på vegne av ██████ fremmet et krav om erstatning dekkende reparasjon av sykkelen samt innkjøp av ny hjelm på til sammen kr 7 046,-. ██████ har akseptert kravet. Idet en felles påstand foreligger omkring dette sivilrettslige kravet, skal påstanden legges til grunn av retten (som uansett neppe hadde kommet til annen konklusjon).

██████ vil etter dette bli tilkjent erstatning med kr 7 046,-.

Videre har bistandsadvokaten fremmet et krav om oppreisning fastsatt etter rettens skjønn. Etter skadeserstatningsloven § 3-5 fordres imidlertid utvist grov uaktsomhet før et krav om oppreisning utløses. Retten har ovenfor ikke kunnet konstatere grov uaktsomhet utvist som årsak til skaden, og hjemmel for oppreisning kan da ikke påvises.

Tiltalte skal etter dette frifinnes for kravet om oppreisning.

Saksomkostninger.

Aktor har påstått tiltalte idømt saksomkostninger fastsatt etter rettens skjønn. Imidlertid har tiltalte, så langt retten har oppfattet det, aldri bestridt straffeskyld etter tiltalen. Saken ville da i utgangspunktet ha kunnet vært avgjort som tilståelsesdom, hvor saksomkostninger normalt ikke idømmes. Retten antar at det som har hindret en slik avvikling hovedsakelig er politiets straffepåstand samt påstått tapstid, videre ██████s krav om oppreisning. Tiltalte har vunnet frem i forhold til påstandene for samtlige tre krav, og hadde da god grunn til å la saken gå som meddomsrett. Retten finner det da ikke riktig å idømme ham saksomkostninger.

Dommen er enstemmig.

DOMSSLUTNING

██████████, født ██████ 1999, dømmes for overtredelse av straffeloven § 280 og vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3, jf. straffeloven § 79 a og b, til en straff av fengsel i 18 – atten – dager, som gjøres betinget med en prøvetid på 2 – to – år.

██████████ fradømmes retten til å føre motorvogn for en periode av 1 – ett – år. Han plikter å avlegge full ny førerprøve før førerretten kan gjenerverves.

Innen 2 – to – uker, og tillagt lovens rente fra forfall til betaling skjer, betaler ██████████ i erstatning til ██████████ et beløp stort kr 7 046,- - kronersjutusenogførtiseks 0/100.

██████████ frifinnes for ██████████ krav om oppreisning.

Saksomkostninger idømmes ikke.

Fremmøteforkynning

Domfelte er innkalt til fremmøteforkynning i

Sted: Oslo tingrett

Dag: torsdag

Dato: 19.01.2023

Klokkeslett: 10.30

Retten hevet

Torstein Hellesnes

Camilla Svendsen

Jon Warland

Dokument i samsvar med original

*Therese Lie
Saksbehandler*

Til deg som har fått en dom i tingretten

Kan jeg anke tingrettens dom?

Du har rett til å anke en dom fra tingretten til lagmannsretten. Det må ikke gå mer enn to uker fra den dagen du hørte eller leste dommen. Å anke betyr at en annen domstol behandler hele eller deler av saken på nytt.

Hva kan du anke over?

Du kan for eksempel anke hvis du mener at:

- det ikke er godt nok bevist at du er skyldig i det du ble dømt for i tingretten
- retten har tolket loven feil
- straffen er for streng
- retten har gjort feil i saksbehandlingen
- andre deler av dommen er feil (erstatning, inndragning, tap av retten til å kjøre bil o.l.)

Kan lagmannsretten nekte å behandle anken?

Lagmannsretten vurderer alle anker, men den kan nekte å gi anken din full behandling hvis:

- den mener det er klart at dommen ikke vil bli endret
- det ikke er noen grunn til å anke dommen

Hvis dommen **kun** gjelder bot, inndragning eller tap av retten til å kjøre bil, vil lagmannsretten som regel ikke behandle anken, med mindre det er spesielle grunner for det.

På den andre siden vil lagmannsretten nesten alltid behandle en anke hvis saken gjelder en forbrytelse som kan føre til fengsel i mer enn seks år.

Kan jeg få oppnevnt forsvarer?

Hvis lagmannsretten bestemmer at den skal behandle anken din, får du oppnevnt en forsvarer. Det er staten som betaler forsvareren, du betaler ingenting. Du kan vanligvis velge hvem du vil ha som forsvarer. Hvis du ønsker en bestemt forsvarer, er det fint om du gir beskjed samtidig med anken, eller så snart som mulig.

Hva må anken inneholde?

I anken må du opplyse:

- hvilken dom du anker over, og om anken gjelder hele dommen eller bare enkelte deler
- hva du anker over – for eksempel:
 - at det ikke er godt nok bevist at du er skyldig i det du ble dømt for i tingretten
 - at retten har tolket loven feil (og i så fall hvilke feil)
 - at straffen er for streng
 - at retten har gjort feil i saksbehandlingen (og i så fall hvilke feil)
- om anken gjelder inndragning
- om du krever ny behandling av erstatningskrav
- om du krever ny behandling av andre sivile krav som nevnt i [straffeprosessloven § 3](#)

Videre bør du nevne:

- nye bevis som du vil legge fram
- hvilket resultat du ønsker

Hvis du krever ny behandling av erstatningskrav eller andre sivile krav nevnt i [straffeprosessloven § 3](#), må du oppgi:

- om anken gjelder hele avgjørelsen
- hvilket resultat du ønsker
- feilene du mener har skjedd
- hvorfor du mener det er gjort feil (både faktiske feil og rettslige feil)
- bevisene du vil føre

Hvordan går jeg fram for å anke?

En advokat eller forsvarer kan gi deg råd om du bør anke, og hjelpe deg med å skrive anken. Du kan også få hjelp til å skrive anken i tingretten, hos påtalemyndigheten eller av noen som jobber i fengselet. Du må selv underskrive på anken.

- Du kan levere anken *skriftlig* eller *muntlig* til tingretten der du fikk dommen
- Du kan også levere anken til påtalemyndigheten, for eksempel politiet eller statsadvokat
- Er du i fengsel, kan du få hjelp av noen som jobber der til å sende inn anken

Jeg var ikke i rettssalen da saken min ble behandlet

Er du dømt i en straffesak, men var ikke tilstede da saken din ble behandlet? Da kan du be om at saken blir behandlet på nytt. For å få en ny behandling, må du forklare hvorfor du ikke kunne komme til rettssaken, og hvorfor du ikke meldte fra i tide. På samme måte som ved anke, må du levere inn kravet om ny behandling innen to uker fra du har lest eller hørt dommen.

Når skal jeg sone?

Når dommen er endelig behandlet (rettskraftig), vil politiet sende den til Kriminalomsorgen, som sender deg innkalling til soning. Dette gjelder alle typer straff.

- Er du dømt til fengsel, får du innkalling en minst tre uker før du skal møte fram til soning
- Hvis du har spesielle ønsker om når du skal sone, må du fortrest mulig ta det opp med Kriminalomsorgen.

Kan jeg sone hjemme?

Har du fått en ubetinget fengselsstraff på under seks måneder? Da kan du søke om å få sone hjemme med elektronisk kontroll (fotlenkesoning). Hvis du er aktuell for en slik soningsform, vil Kriminalomsorgen sende deg informasjon og søknadsskjema.

Kan jeg sone på institusjon?

Har du fått en ubetinget fengselsstraff på under ett år? Da kan du søke om å få sone straffen i en institusjon, som for eksempel gir deg:

- behandling av rusproblemer
- behandling av psykiske lidelser
- spesielle former for omsorg eller attføring

Du må ha et reelt behov for slik behandling, og du må ha en behandlingsplass. Mer informasjon og søknadsskjema får du hos Kriminalomsorgen.

Hva er betinget fengselsstraff?

Dersom du har fått en dom på betinget fengselsstraff, betyr det at soningen er utsatt i en prøvetid. Hvis du ikke gjør noe straffbart i denne prøvetiden, slipper du å sone i fengsel. Hvis du gjør noe straffbart i prøvetiden, kan retten bestemme at du likevel skal sone hele eller deler av fengselsstraffen.

Det kan også være andre vilkår i dommen, som å gjennomføre Narkotikaprogram med domstolskontroll (ND) eller et program mot ruspåvirket kjøring (RK). Her gjelder også det samme: Hvis du bryter vilkårene, kan retten bestemme at du må sone hele eller deler av straffen likevel.

Hva er samfunnsstraff?

Er du dømt til samfunnsstraff? Det betyr at du skal gjøre samfunnsnyttig tjeneste, delta i et program eller annet tiltak i et bestemt antall timer. Kriminalomsorgen bestemmer når og hvordan straffen skal gjennomføres. Hvis du gjør noe straffbart før du er ferdig med samfunnsstraffen, eller bryter andre regler for samfunnsstraffen, kan retten bestemme at du må sone i fengsel i stedet.

Bot

Er du dømt til å betale bot? Den må du betale innen en tidsfrist. Hvis du ikke betaler innen fristen, kan du få trekk i lønn. Boten kan også bli krevet inn ved hjelp av tvang. Går ikke det, kan du bli innkalt til å sone straffen i fengsel i stedet. Du kan søke om å få gjøre bøteteneste (samfunnsnyttig tjeneste) i stedet for å betale boten.

Hva er ungdomsstraff?

Er du dømt til ungdomsstraff? Da blir saken din sendt til Konfliktrådet, og du får en innkalling til et såkalt *stormøte*. Her blir det forsøkt å lage en *ungdomsplan*. Hvis dere ikke blir enige, sendes saken tilbake til domstolen. Da vil retten bestemme om du skal sone hele eller deler av straffen i fengsel.

Hvis du gjør noe straffbart før du er ferdig med ungdomsstraffen, kan retten bestemme at du må sone i fengsel. Det samme kan skje hvis du bryter andre vilkår i ungdomsplanen.

Mer informasjon

Har du andre spørsmål, kan du kontakte fengselet, friomsorgskontoret eller ND-senteret du er innkalt til. Mer informasjon om soning, straff og alternativer til fengselsstraff finner du på www.kriminalomsorgen.no. Se også *straffegjennomføringsloven* om de ulike former for soning. Den finner du på www.lovdatabasen.no.